

به هزینه‌ای که باید برای حفظ عفت و عفاف در این شرایط می‌پردازید، و نتیجه‌ای که خواهید گرفت؛ فکر کنید.

شماره پرسش: ۲۴۶۴۸

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۴/۳۰ ۰۷:۴۱:۱۹

متن پرسش

سلام علیکم: استاد جان. وقتتون بخیر. استاد من حدود چهار ساله به خاطر اختلافات خانوادگی مجبورم تنها زندگی کنم. هر کاری کردم ازدواج کنم اما نشد. تنهایی نابود کننده است. خیلی احساس یاس می‌کنم. نمی‌توانم در این شرایط سخت به قرب الی‌الله فکر کنم. استاد جان خیلی شرایط سختیه. دلم می‌خواهد بمیرم. مثل شما هم ایمان قوی ندارم که در هر شرایطی عاشق خدا باشم. نه دنیا دارم نه آخرت. بسیار خسته و دل شکسته‌ام. سرگردان و حیرانم و روزها را به سختی شب می‌کنم. در عجبم چطور بعضیها به راحتی زندگی خانوادگی برایشان مهیا می‌شود بدون اینکه زحمتی کشیده باشند و من با این سنم زندگی همچنان پر از تجرد و تنهایی است. تنهایی کشنده است استاد. با این همه غم چگونه رابطه ام با خدا خوب باشد؟ اگر هم تحت فشارهای روحی شدیدی که به من وارد می‌شود با پدرم تلخی کنم یا کسی را برنجانم یا غیبتی کنم باید قیامت جواب بدهم. نمی‌توانم این امتحان را پشت سر گذارم. به مشاور هم مراجعه داشته‌ام هیچ نتیجه‌ای نداشته. دیگر نمی‌توانم روحیه ام را حفظ کنم. خیلی از خدا شکیم که این چه زندگی‌ای شد. نمی‌دانم چه کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چرا به تقدیر الهی و افقی که با پذیرفتن آن تقدیر در مقابل‌تان گشوده می‌شود، فکر نمی‌کنید؟ به هزینه‌ای که باید برای حفظ عفت و عفاف در این شرایط می‌پردازید، و نتیجه‌ای که خواهید گرفت؛ فکر کنید. در این صورت مطمئن باشید نوعی از زندگی در مقابل شما گشوده می‌شود که به‌کلی حسرت زندگی‌های معمولی را نخواهید خورد. به این فکر کنید که قرآن می‌فرماید خداوند به هرکس، خلقتِ خودش را می‌دهد و هرکس در خلقتِ خودش مأوای حقیقی را می‌تواند جستجو کند. فرمود: «رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَا كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى». موفق باشید